

عنوان مقاله:

بررسی محیط دریایی دیرینه و فرایندهای دیاژنتیکی موثر بر رسوبات سازند داریان در یکی از میادین خلیج فارس

محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار دریا محور (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا شاکری - رییس واحد پژوهش زمین شناسی نفت، پژوهشگاه صنعت نفت

سمیه پرهام - دانشجوی دکتری رسوب شناسی و سنگ شناسی رسوبی، دانشگاه هرمزگان، زمین شناس، پژوهشگاه صنعت نفت

خلاصه مقاله:

در این مطالعه رخساره ها، محیط رسوبی دیرینه و فرایندهای دیاژنتیکی موثر بر سازند داریان در یکی از میادین خلیج فارس مورد بررسی قرار می گیرد. سازند داریان به سن آپتین یکی از سازندهای تولید کننده نفت در خلیج فارس و نواحی مجاور است که به دلیل اهمیت آن در این پژوهش به بررسی آن پرداخته شده است. مطالعه رسوب شناسی این سازند منجر به شناسایی 6 رخساره شده است. مقایسه این رخساره ها با کمربندهای رخساره ای استاندارد نشان می دهد این رخساره ها در سه کمر بند رخساره ای لاگون، تپه های سدی زیرآبی و بخش های کم عمق ابتدای دریای باز نهشته شده اند. به دلیل تغییر تدریجی رخساره ها به یکدیگر، عدم وجود رخساره های سدی و ردیف های بزرگ و عدم وجود رخساره های ریزشی و رسوبات دوباره نهشته شده می توان استنباط کرد که رسوبات این سازند در یک پلاتفرم کربناته از نوع رمپ ته نشست یافته اند. سازند داریان سه محیط دیاژنتیکی دریایی، متئوریک و تدفینی را تجربه کرده اند. فرایندهای دیاژنتیکی موثر بر این رسوبات شامل میکربیتی شدن، نئومورفیسم، فشردگی، سیمانی شدن، دولومیتی شدن، پیریتی شدن و انحلال است. از میان این فرایندها انحلال تاثیر مثبت و فشردگی و سیمانی شدن تاثیر منفی بر کیفیت مخزنی داشته اند.

کلمات کلیدی:

خلیج فارس، سازند داریان، محیط رسوبی دریایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/401994>

